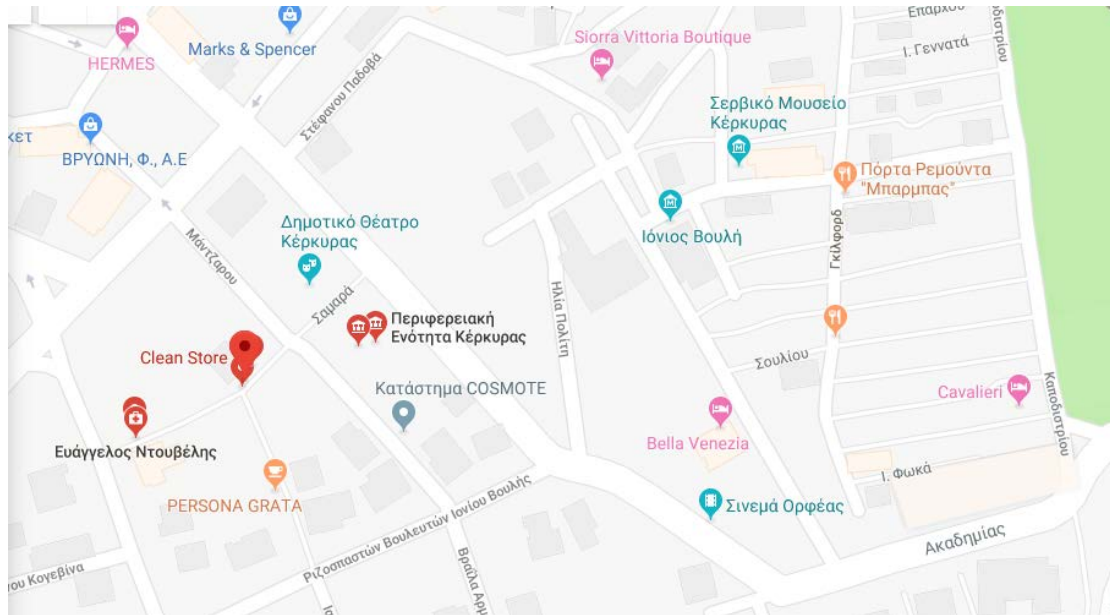

Οδός Σπύρου Σαμάρα

Σπύρος Φιλίσκος Σαμάρας. Πρώτος του δάσκαλος στη μουσική, υπήρξε ο συντοπίτης του συνθέτης Σπύρος Ξύνδας,, από τους γενάρχες της επτανησιακής σχολής. Ακολούθησαν σπουδές στην Αθήνα, στην Ιταλία και τη Γαλλία, με καθηγητές τους σπουδαίους συνθέτες Μασνέ και Ντελίμπ.

Η επιτυχία για τον Σαμάρα έρχεται αρκετά νωρίς, καθώς γίνεται ο πρώτος Έλληνας συνθέτης με διεθνή καριέρα. Το 1886 ανεβάζει στο Μιλάνο την όπερα «*Φλόρα Μιράμπιλις*» και αποθεώνεται από κοινό και κριτικούς, οι οποίοι τον κατατάσσουν μεταξύ των κορυφαίων συνθετών της όπερας.

Στην Ελλάδα η «*Flora Mirabilis*» παίχθηκε στην Κέρκυρα το 1889 και στο Δημοτικό Θέατρο της Αθήνας το Νοέμβρη της ίδιας χρονιάς, με θριαμβευτική επιτυχία.

Ακολουθούν τα μελοδράματα «*Μάρτυς*», «*Λιονέλα*», «*Μετζέ*», «*Η δαμασθείσα μαινάς*», «*Δεσποινίς Ντε Μπελ Ιλ*», «*Ιστορία Έρωτος*» και η τρίπρακτη «*Ρέα*» το 1908, για πολλούς η κορυφαία στιγμή του.

Το συνθετικό έργο του Σπύρου Σαμάρα, εκτός από τις όπερες, περιλαμβάνει οπερέτες και κλασσικά τραγούδια. Μουσικά ανήκει στο κίνημα του βερισμού, που ήκμασε στην Ιταλία στα τέλη του 19ου αιώνα και τις αρχές του 20ου.

Στο σύγχρονο κοινό είναι

γνωστός για τη μελοποίηση του ποιήματος του Κωστή Παλαμά «Αρχαίο Πνεύμα Αθάνατο», που εκτελέσθηκε στους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 1896 από Ορχήστρα και Χορωδία 400 ατόμων. Από το 1958 είναι ο επίσημος ύμνος των Ολυμπιακών Αγώνων και ακούγεται στις τελετές έναρξης και λήξης.

Ο Σπύρος Σαμάρας έφυγε από τη ζωή ανήμερα της εθνικής μας επετείου, στις 25 Μαρτίου 1917, σε ηλικία 56 ετών.

Πηγή: <https://el.wikipedia.org/wiki/>